

Barne-, likestillings- og
inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

postmottak@bld.dep.no

Dato: 24.02.2015

Vår ref.: 15-123

Deres ref.:

Høringsuttalelse - forslag til endringer i spesiallovgivning for klageorganer for forbrukersaker

Det vises til høringsbrev av 15.01.15 vedrørende forslag til endringer i spesiallovgivning for klageorganer for forbrukersaker. Denne høringsuttalelsen avgis samlet fra Forbrukerrådet, Næringslivets Hovedorganisasjon, Finansieringsselskapenes Forening, Verdipapirfondenes forening og Finans Norge (heretter "partene") som i samarbeid har opprettet Finansklagenemnda.

Partene ønsker at Finansklagenemnda skal bli del av det nye klagebehandlingstilbudet etter ny lov om klageorganer for forbrukersaker (godkjenningsloven). Partene er enig om at nemndsavtalen og nemndas vedtekter skal gjennomgås og endres i løpet av 2015, slik at disse dokumentene oppfyller de krav som følger av godkjenningsloven.

Partene ønsker at nemnda skal behandle saker fra en like vid personkrets som partssubjekter som følger av gjeldende regulering med de rettsvirkninger nemndsbehandlingen er tillagt i særlovgivningen. Partene ønsker derfor en fortsatt regulering i særlovgivningen. Partene er tilfredse med hvordan nemnden fungerer i dag, og ønsker derfor ikke lovendringer som får innvirkning på nemndens funksjon og/eller virkeområde.

Partene ser at det i denne omgang ikke foreslås endringer i relevant særlovgivning. Vi finner likevel å ville gi enkelte merknader til de generelle endringsforslagene i høringsnotatets pkt. 2:

Til pkt. 2.2 Opplysningsplikt:

Finansnæringen er i dag underlagt en omfattende opplysningsplikt i særlovgivningen. Informasjon om klageadgang, adgang til utenrettslig tvisteløsning og vilkårene for bruk av slik adgang, er bare én av svært mange opplysninger som skal gis kunden etter gjeldende regler. For å sikre god forutberegnlighet og oversikt over informasjonskravene for finansselskapene og for den enkelte forbruker, mener partene at det er fordelaktig om opplysningspliktene i størst mulig grad forblir samlet i særlovgivningen som i dag. Noen av opplysningspliktene følger også av andre EU-direktiv, for

eksempel forbrukerkredittdirektivet, og vi vil stille spørsmål ved om departementet har vurdert om disse direktivsforpliktelsene evt. er til hinder for opphevelse av opplysningskrav i særlovgivning.

Partene er dermed av den oppfatning at opplysningskravene i relevant særlovgivning ikke bør oppheves. Vi har imidlertid ingenting imot at det foretas en gjennomgang av opplysningspliktsbestemmelsene for å påse at de ulike bestemmelsene ikke er motstridende, evt. at det inntas en henvisning til markedsføringsloven § 10a.

Til pkt. 2.3 Forholdet til de alminnelige domstoler

Partene legger til grunn at en pågående nemndsbehandling, jf. utkast til godkjenningslov § 28, ikke vil være til hinder for tvangsfullbyrdelse etter tvangsfullbyrdelsesloven eller midlertidig sikring etter tvisteloven. Forutsetningen er selvsagt at vilkårene for tvangsfullbyrdelse/midlertidig sikring er oppfylt. Dette utgangspunktet er også lovfestet i finansavtaleloven § 4 (4) annen setning. Det vises til Banklovkommisjonens vurdering av spørsmålet i NOU 1994:19 side 101. Vi ber om at dette presiseres enten i loven eller i særmerknadene til bestemmelsen.

Til pkt. 2.5 Adgang til å bringe en sak direkte til tingretten:

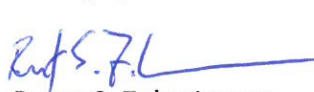
Partene vil bemerke at det kun er et lite antall kompliserte og prinsipielle saker som er behandlet av Finansklagenemnda som bringes inn for tingretten. Vi har vanskelig for å se at forlikrådet – til tross for at det kan bygge på dokumentasjon fra nemnda – ville være kompetent til å ta en beslutning i disse sakene.

Etter partenes syn må forslaget også sees i sammenheng med finansieringsvirksomhetsloven § 2-12b som fastslår at en finansinstitusjon, dersom den ikke følger en uttalelse fra en klagenemnd i tvist med en kunde som er forbruker, må dekke egne og motpartens nødvendige sakskostnader ved domstolsbehandling i første instans av samme tvist mellom de samme partene. Et krav om forlikrådsbehandling vil etter vår oppfatning resultere i økte sakskostnader, økt behandlingstid og større belastning på partene i saken, særlig for forbrukeren. Vi er følgelig av den oppfatning at saker som har blitt behandlet av Finansklagenemnda må kunne bringes direkte inn for tingretten.

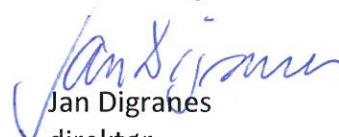
Forbrukerrådet

Toril Melander Stene
juridisk direktør

Verdipapirfondenes forening

Bernt S. Zakariassen
direktør

Finans Norge

Jan Digranes
direktør

Finansieringsselskapenes forening

Anne-Lise Løfsgaard
adm.dir.

Næringslivets Hovedorganisasjon

Ingebjørg Harto
juridisk direktør